

Αριστείδης Ν. Πατρινός

Σε λαμπρή τελετή στην αίθουσα εκδηλώσεων του ΕΜΠ, το Πολυτεχνείο τίμησε τον διακεκριμένο επιστήμονα Αριστείδη Πατρινό, με αναγόρευσή του, σε επίπιο διδάκτορα των Τμημάτων Μηχ/γων Μηχανικών και Εφαρμοσμένων Μαθηματικών και Φυσικών Επιστημών, ενώ ο Πρύτανης του Ιδρύματος Θεμιστοκλής Ξανθόπουλος, επέδωσε στον τιμώμενο το Μετάλλιο του ΕΜΠ. Κατά την εκδήλωση, προσφωνήσεις έγιναν από τον Πρύτανη ΕΜΠ, τον Αντιπρύτανη ΕΜΠ και Πρόεδρο του Τμήματος Μηχανολόγων Μηχανικών, καθηγητή Σ. Σιμόπουλο και τον Πρόεδρο του Τμήματος Εφαρμ. Μαθηματικών και Φυσικών Επιστημών, καθηγητή Δ. Κραββαρίτη. Το έργο του τιμώμενου παρουσίασε ο Λέκτορας του Τμήματος Μηχανολόγων Μηχανικών Εναγ. Χίνης, ο οποίος στην σύντομη περιεκτική ομιλία του, κατάφερε να δώσει το επιστημονικό στύγμα και το εύρος της επιστημονικής εξίσας του τιμώμενου.

Είπε μεταξύ άλλων ο κ. Χίνης: «Ο Δρ. Α. Πατρινός εισήλθε στην Ανωτάτη Σχολή Μηχ/γων-Ηλεκτρολόγων του ΕΜΠ, το 1965, από την οποία αποφοίτησε το 1970, διακριθείσες σε όλη τη διάρκεια των σπουδών του στο Ίδρυμα.

Αμέσως μετά τη λήψη του Διπλώματός του από το ΕΜΠ, έγινε δεκτός και συνέχισε Μεταπτυχιακές Σπουδές στο Northwestern University, στο Illinois των ΗΠΑ, στη γνωστή περιοχή Mechanical Engineering and Astronautical Science, ανακηρυχθείς σε Διδάκτορα το 1975. Με την ολοκλήρωση των μεταπτυχιακών των σπουδών το 1975, κατέλαβε τη θέση του Επίκουρου Καθηγητή στο "Department of Mechanical and Aerospace Sciences" του University of Rochester της Νέας Υόρκης (ΗΠΑ).

Το 1976, η αγάπη του για την Ερευνα, τον οδήγησε στην αποδοχή της θέσης του Ερευνητή, στο περίφημο κέντρο Ερευνών των ΗΠΑ Oak Ridge National Laboratory στην Πολιτεία του Tennessee, όπου εργάστηκε σε θέματα μηχανικής των γευστών και μετάδοσης θεμότητας, με έμφαση στην πειραιωτική και θεωρητική μελέτη της επίδρασης των ανθρωπογενών δραστηριοτήτων στις κλιματολογικές συνθήκες. Το 1980 εκλήθη να συνεχίσει την

Ο πρύτανης ΕΜΠ, καθηγητής Θ. Ξανθόπουλος, επίδειπος τους τιμητικούς τίτλους στον δρ. Α. Πατρινό.

έρευνά του στο επίσης φημισμένο Brookhaven National Laboratory της Νέας Υόρκης, όπου μελέτησε θεωρητικά και πειραιωτικά, θέματα σχετικά με τον σχηματισμό και την κινητική του φανομένου της ζεινής βροχής, δρώντας παράλληλα και ως σύμβολος στα εν λόγῳ θέματα, της αρμόδιας διεύθυνσης (EPA-Environmental Protection Agency) του Υπουργείου Ενέργειας των ΗΠΑ, του γνωστού DOE - Department Of Energy.

Το 1988 είναι καθοριστική χρονιά για τον Δρ. Πατρινό, καθώς επλέγεται Ερευνητικός Υπεύθυνος των "Physical & Technological Research Division", που ανήκει στο "Office of Health & Environmental Research", υποδιεύθυνση του "Office of Energy Research" του DOE, για όλα τα θέματα που αφορούν τις κλιματολογικές αλλαγές στον πλανήτη. Οι επιστημονικές, τεχνικές και διοικητικές του υπαντήτες, αναγνωρίζοντας γρήγορα και προάγγεται τον επόμενο χρόνο (1989) σε Διεύθυνη της "Atmospheric and Climate Research Division" του Γραφείου, όπου μεταξύ άλλων, υπάγεται και η μελέτη των φανομένων και μοντέλων διαρροής, μεταφοράς, διασποράς και επίδρασης στο περιβάλλον και το οικοσύστημα παντός είδους ρύπων, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που θα μπορούσαν να διαφύγουν

από τα Εργαστήρια και τις Εγκαταστάσεις του DOE. Το 1991, καταλαμβάνει την θέση του Διευθυντή της "Environmental Sciences Division" του Γραφείου, υπεύθυνος της έρευνας σε θέματα παραγωγής και διασποράς ανθρωπογενών ρύπων στην ατμόσφαιρα και της επίδρασής τους στο περιβάλλον, με έμφαση στην μελέτη της δημοσιόγνας και των συνεπειών των φανομένου του θερμοκράτου, που έχει ήδη αρχίσει να απασχολεί έντονα και τη διεθνή κοινότητα.

Το 1993 προάγγεται στη θέση του Αναπληρωτή Διευθυντή του "Office of Health and Environmental Research" του DOE, την οποία διατηρεί έως το 1995, οπότε αναλαμβάνει ως Αναπληρωτής Διευθυντής "for Biological and Environmental Research" του "Office of Science" του Υπουργείου, θέση την οποία διατηρεί έως σήμερα, ελέγχοντας με αποδεδεγμένη επιτυχία, άνω των 700 ερευνητικών προγραμμάτων, με προϋπολογισμό της τάξης των 400 εκ. δολαρίων. Παράλληλα με την εργασία του, ο Δρ. Πατρινός, δεν σταματά να δημοσιεύει τα αποτελέσματα της Επιστημονικής του δουλειάς, έχοντας συγγράψει και συμμετάσεις έως σήμερα, σε 17 δημοσιεύσεις σε Διεθνή περιοδικά, 20 δημοσιεύσεις σε διεθνή Συνέδρια με κρίτες, και 19 εισαρτερικά

Report στα Ερευνητικά Κέντρα των ΗΠΑ, με αντικείμενο κυρίως, θέματα της Εποπτήμης του Μηχανολόγου Μηχανικού αλλά και της Φυσικής της Ατμόσφαιρας. Πολλές είναι οι αναφορές στις ενλόγω εργασίες από την Διεθνή Επιστημονική Κοινότητα.

Στο πλαίσιο της Ερευνητικής και Συντονιστικής δουλειάς που έχει αναλάβει ο Δρ. Πατρινός, συμπεριλαμβάνονται Προγράμματα κεφαλαιώδους σημασίας για πλήθος Επιστημών, όπως:

- το Πρόγραμμα αποκαθικοποίησης του ανθρώπινου γονιδιώματος,
- το Πρόγραμμα Πυρηνικής Ιατρικής και συνακόλουθων επιδράσεων στον ανθρώπινο οργανισμό,
- το Πρόγραμμα μελέτης της παρκόνιμας μεταβολής στις κλιματολογικές συνθήκες κ.λ.π.

Από τα προαναφερθέντα Προγράμματα, εκείνο που αφορά στην αποκαθικοποίηση του ανθρώπινου γονιδιώματος, δημιούριει πρόσφατα τα αποτελέσματά του και αναμένεται προφανώς, να δώσει τεράστια ώθηση σε όλες τις Επιστήμες της Ζωής. Το κατόρθωμα αποδίδεται σε μεγάλο βαθμό, κυρίως, στην επιστημονική εργατεία αλλά και στην διοικητική εμπειρία του Δρ. Πατρινού. Το έτος 2000 το έργο του κ. Πατρινού είχε ευρύτατη δημοσιοποίηση σε πλήθος επιστημονικών εκδόσεων, τον τύπο και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, όπου παντού τονίστηκε η συνεισφορά του στην οργάνωση και στενή καθοδήγηση των ερευνητικών ομάδων και στην καίρια επέμβασή του, στην επέλυση των επιστημονικών προβλημάτων, όπου αυτά ανέκυπταν. Κλασική θεωρείται πλέον η εργασία του με τίτλο "New goals for the U.S. Human Genome Project", δημοσιευμένη το 1998 στο γνωστό περιοδικό SCIENCE, στην οποία έχουν γίνει πλήθος αναφορές τα δύο τελευταία χρόνια. Στην εργασία αυτή, στην οποία ο Δρ. Πατρινός είναι από τους βασικούς συσυγγραφείς, μαζί με μεγάλα ονόματα της μοριακής βιολογίας, αναπτύσσεται όλος ο σχεδιασμός του Προγράμματος για την

αποκαθικοποίηση του ανθρώπινου γονιδιώματος. Συγκεκριμένα, προσδιορίζεται η ανάπτυξη των υπολογιστικών και βιοαναλυτικών μεθόδων που απαιτούνται και καθορίζονται τα στάδια της εργασίας, που ξεκανώνται από την αποκαθικοποίηση απλών σχετικά δομών, όπως το γονιδιώμα του εντόμου "Drosophila melanogaster", οδηγούν σε αποκαθικοποίηση πολυπλοκώτερων δομών, όπως το γονιδιώμα του ποντικού και τέλος, στην αποκαθικοποίηση του ανθρώπινου γονιδιώματος. Εκτός των τεχνικών θεμάτων που αναλύει, η εργασία τέμνει σε βάθος και θέματα που ανακύπτουν και άπτονται της ηθικής, νομικής και κοινωνικής προέκτασης του εγχειρήματος. Η ανάλυση είναι τόσο πλήρης και ακριβής, που διαβάζοντάς την ο αναγνώστης, αποκτά εμπεριστατική γνώση της ιστορίας, όπως εξελίχτηκε από το 1998 έως σήμερα. Σε ένα μόνο σημείο αυτόχθονης η εργασία: προσδιορίσεις ως χρόνο ολολήρωσης της αποκαθικοποίησης το τέλος του 2001. Η προσπάθεια όμως των επιστημόνων, με κύρια συμβολή του Δρ. Πατρινού και την εμπνευσμένη καθοδήγηση του, έδωσαν το αποτέλεσμα τον Ιούνιο του 2000, ενάμισυ χρόνο νοιούτερα. Τις συνέπειες της αποκαθικοποίησης του ανθρώπινου γονιδιώματος, πραγματεύεται η εργασία του με συσυγγραφείς τους Francis Collins και Michael Morgan, που δημοσιεύτηκε το 1999 με τίτλο "The politics of Cloning", έχοντας ανοίξει την μεγάλη σύζητηση σε θέματα βιοηθικής που σχετίζονται με την εν λόγω αποκαθικοποίηση. Η συνεισφορά του Δρ. Πατρινού στην επιστήμη του Μηχανολόγου αλλά και γενικότερα στην επιστήμη του Μηχανικού, καθώς και της Φυσικής της Ατμόσφαιρας, αλλά και της Μοριακής Βιολογίας, είναι τεράστια, όπως προκύπτει και από το πλουνώτατο αλλά και ευρύτατα δημοσιευμένο έργο του. Από όλες τις Ερευνητικές και Διοικητικές θέσεις που κατείχε, χρησιμοποίησε τις υπάρχουσες γνώσεις στα δάφνα επιστημονικά πεδία για να εργασθεί στην διεπιφάνειά τους και να ανοίξει πρω-

τοπόρους δρόμους σε πεδία όπως, οι ανθρωπογενείς δραστηριότητες και οι κλιματολογικές αλλαγές, η χρήση της τεχνολογίας στην αυτοματοποίηση της αποκαθικοποίησης του ανθρώπινου γονιδιώματος, αλλά και η ανάπτυξη σύγχρονων τεχνικών διοίκησης και συντονισμού ερευνητικών ομάδων. Η διεθνής επιστημονική κοινότητα, αλλά και η κοινωνία, έχουν από καρό αναγνωρίσει και τιμήσει στο πρόσωπο του Δρ. Πατρινού, έναν άνθρωπο που δίνει νόημα στην λέξη «επιστήμονας» και θημικό περιεχόμενο στην λέξη «άνθρωπος».

Ο Δρ. Πατρινός έχει τιμηθεί με τις ακόλουθες τιμητικές διακρίσεις:

1. Υποτροφία του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών για την πενταετία 1965-70,
2. Υποτροφία της British Petroleum για το καλοκαίρι του 1969,
3. Υποτροφία 1970-72, Walter P. Murphy
4. Διάκριση εξαιρέτων υπηρεσιών του Department of Energy, το 1991,
5. Διάκριση εξαιρέτων υπηρεσιών του Department of Energy, το 1999,
6. Βραβείο " Computer World Smithsonian Platinum Technology", το 1999 και τελευταίο και σημαντικότερο,
7. Το 1999, με την ανώτατη τιμητική διάκριση που απονέμει ο Πρόεδρος των ΗΠΑ.

Είναι μέλος:

1. του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος,
2. της American Society of Mechanical Engineers
3. της American Association for the Advancement of Science
4. της American Geophysical Union
5. της American Meteorological Society και τέλος
6. επέπιο μέλος του National Cancer Advisory Board of the National Institutes of Health

Η εκδήλωση έκλεισε, με ομιλία του τιμωμένου με θέμα: «From the Human Genome to Global Climate Change: Adventures at the Interfaces of Scientific Disciplines».